

Mandragora caulescens

Nomenclatuur en Etymologie

De naam *Mandragora caulescens* komt van het Griekse woord *mandra* (stal) en *agora* (samenkomst), wat mogelijk verwijst naar de historische geneeskrachtige toepassingen in landelijke gemeenschappen. De soortaanduiding *caulescens* betekent "met een stengel", een onderscheidend kenmerk in vergelijking met andere *Mandragora*-soorten.

Taxonomie

- Rijk: Plantae (Planten)
- Klasse: Magnoliopsida (Tweezaadlobbigen)
- Orde: Solanales
- Familie: Solanaceae (Nachtschadefamilie)
- Geslacht: *Mandragora*
- Soort: *Mandragora caulescens*

Synoniemen

- *Mandragora himalaica*
- *Mandragora chinghaiensis*

Variëteiten en Cultivars

Er zijn geen erkende variëteiten of cultivars van deze soort beschreven.

Familie

Mandragora caulescens behoort tot de Solanaceae, een familie die planten omvat zoals tomaten, aardappelen, en de giftige nachtschade.

Hoogte

De plant groeit tot een hoogte van 15-30 cm, afhankelijk van de omstandigheden.

Bloemkleur

De bloemen zijn meestal blauw tot violet, met een klokvormige structuur. Soms kunnen ze een lichtere paarse of bijna witte tint hebben.

Bladkleur

De bladeren zijn breed, donkergroen en licht golvend, en vormen een rozet bij de basis van de plant.

Bloeiperiode

De bloei vindt plaats in het vroege voorjaar tot middenzomer, van april tot juni, afhankelijk van het klimaat.

Standplaats

De plant groeit op zonnige tot licht beschaduwde locaties in goed doorlatende, vruchtbare grond. Het komt vaak voor op rotsachtige hellingen en graslanden op grotere hoogten.

Herkomst

Mandragora caulescens is inheems in de Himalaya-regio, waaronder delen van Tibet, Nepal, en Bhutan. Het groeit meestal op hoogtes tussen 2.500 en 5.000 meter.

Soort Gewas

Het is een meerjarige, kruidachtige plant die bekend staat om zijn decoratieve bloemen en historische medicinale toepassingen.

Vermeerderingswijze

De plant kan worden vermeerderd door:

- Zaaien, waarbij kieming traag kan zijn.
- Delen van wortelstokken, wat effectiever en sneller is.

Klimaatzone

Mandragora caulescens is winterhard en geschikt voor USDA-zones 6 tot 9. Het verdraagt koele klimaten en lichte vorst.

Insecten

De bloemen worden voornamelijk bestoven door bijen en andere bestuivende insecten die aangetrokken worden door nectar en stuifmeel.

Bronvermelding

- <https://powo.science.kew.org/taxon/urn:lsid:ipni.org:names:816418-1>
 - <https://www.gbif.org/species/5408978>
 - <https://temperate.theferns.info/plant/Mandragora+caulescens>
-

Samenvatting

Onderwerp	Informatie
Nomenclatuur	Naam verwijst naar traditionele geneeskrachtige toepassingen en de stengelgroei.
Taxonomie	Plantae, Magnoliopsida, Solanales, Solanaceae, <i>Mandragora caulescens</i> .
Synoniemen	<i>Mandragora himalaica</i> , <i>Mandragora chinghaiensis</i> .
Variëteiten en Cultivars	Geen bekende variëteiten of cultivars.
Familie	Solanaceae.
Hoogte	15-30 cm.
Bloemkleur	Blauw tot violet, soms lichtpaars of bijna wit.
Bladkleur	Donkergroen, breed, licht golvend.
Bloeiperiode	April-juni.
Standplaats	Zon tot lichte schaduw; goed doorlatende, vruchtbare grond.
Herkomst	Himalaya-regio (Tibet, Nepal, Bhutan), 2.500-5.000 m hoogte.
Soort gewas	Meerjarige kruidachtige plant.
Vermeerderingswijze	Zaaien, delen van wortelstokken.
Klimaatzone	USDA-zones 6-9.
Insecten	Bestoven door bijen en andere bestuivende insecten.